
1 / 17

ராபியா, கனிமொழி, ராசா ப்னோன் றவர்க ளின் கையில் சிக் கிஇந் திய ஜனநாயகம் சிரிப் பாய் ச் சிரிப் பதாகவும் , டாடாவைப் ப்னோன் ற பாரம் பரியமிக் க கவுரவமான தொழிலதிபர் கள் இந் த நாலாந் தர மனிதர் களிடம் விவரம் த்ரியாமல் சிக் கிச் சீ ரழிந் து நிற் பதாகவும் சித் தரிக் கிறார் “சோ” ராமஸ் வாமி. தனது தமிழ் வ்றெப் பு, திராவிட வ்றெப் பு, சாதித் துவசேம் ஆகியவ் றை வன் மத் துடன் வ்ளெயிடுவதற் கான நல் வாய் ப் பாகவும் தி.மு.க.வினரின் இந் தக் களவாணித் தனத் தைப் பயன் படுத் திக் கொள் கிறார் கள் , பார் ப்பன-இந் திய தசேயவாதிகள் .

மொத்தத்தில் இந்த ஊழலின் சமீபத்திரதாரிகளான கார்ப்பரேட் கொள்ளையர்களை ஊழல் எதிர்ப்பாளர்களையே போலவும், ஊழலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை போலவும் சித்திரிக்கின்ற இந்த மோசடிதான் எல்லா ஊழல்களையும் காட்டிலும் பெரிய ஊழலாகும்.

ஊழல்களையும் ஊழல்களையும், ஊழல்களையும்!
ஊழல்களையும் ஊழல்களையும், ஊழல்களையும்!

இந்தியாவின் தரேதல் அரசியலில் ஒரு கட்சிக்கோ தலைவருக்கோ எதிரான பொதுக்கருத்தையும், அறம் சார்ந்த வறும்புணர்ச்சியையும் மக்கள் மத்தியில் உருவாக்குவதில் 'ஊழல்' என்பது மிக முக்கியமான கருவியாக இருந்துவந்திருக்கிறது. தனியார் மய, தாராளமய கொள்கைகளுக்கு ஆதரவாக மக்கள் மத்தியில் வலிமையானதொரு பொதுக்கருத்தை உருவாக்குவதற்கு ஆளும் வர்க்கம் பயன்படுத்திய மிக முக்கியமான ஆயுதமும் 'ஊழல்' தான். "அரசுத்துறை என்றால் ஊழல், தனியார் துறை என்றால் நேர்மை; அரசுத்துறை என்றால் திறமையின்மை, அலட்சியம்; தனியார் துறை என்றால் திறமை, பொறுப்புணர்ச்சி" என்ற கருத்தினைப் பரப்பி, அவற்றின் மீது சவாரி செய்துதான் அரசுத்துறைகளை விழுங்கும் தனது நோக்கத்துக்கு ஆதரவான பொதுக்கருத்தைத் தரக் முதுவாளி வர்க்கம் உருவாக்கியது. நகராட்சி, மின்வாரியம், வட்டாட்சியர் அலுவலகம், போலீசு நிலையம், நீதிமன்றம் முதலான அனைத்து வகையான அரசுத்துறை நிறுவனங்களிலும் ஊழலையும் அதிகாரத்திமிரையும் அன்றாடம் அனுபவித்து வரும் மக்களும் ஆளும் வர்க்கத்தின் இந்தச் சமீபச் சித்திரம் எளிதில் பலியாகினர், இன்னும் பலியாகிக் கொண்டும் இருக்கின்றனர்.

எனினும் கடந்த 20 ஆண்டுகளில், அதாவது தனியார் மயக் கொள்கைகள் அமலாகத் தொடங்கிய 1991-க்குப் பிறகுதான் இந்திய அரசியலில் நாம் களேவிப்பட்டும் ஊழல்களின் தொகைகள் 40,50 கோடியிலிருந்து ஆயிரம் கோடிகளுக்கும் இன்று இலட்சம் கோடிகளுக்கும் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதையாரும் மறுக்கமுடியாது. ஹர்சத் மதேதா, கதேன் பரகே முதல் சத்யம் ராஜ் வரையிலான அனைவரும் தனியார் மயம் பெற்றெடுத்த தவப்புதல் வர்களே. 1990-க்கு முன் எவையெல்லாம் சட்டவிரோதமென்றும், ஊழலென்றும் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தனவோ, அவை அனைத்தையும் 1991 முதல் தனியார் மய, தாராளமயக் கொள்கைகள் பிடிபடியாகச் சட்டப்பீர்வமாகியிருக்கின்றன. அந்நியச் சலாவணி மோசடியைக் கட்டிப்படுத்தும் சட்டம் நீக்கப்பட்டது, மோசடி சட்டப்பீர்வமாகப்பட்டது; கருப்பை வள்ளையாக்கும் பலதிட்டங்கள் மீலம் கற்புப்பணம் வள்ளையாக்கப்பட்டதுவிட்டது; வரி ஏப்புகளைத் தண்டிப்பதற்கு பதிலாக, முதலாளிகளுக்கான பல வரிகள் ஒழிக்கப்பட்டதுவிட்டன. சட்டவிரோதமானவை அனைத்தும் சட்டப்பீர்வமானவை ஆக்கப்பட்டதுவிட்டதால், 1991-க்கு முன் முதலாளிகளின் ஊழல்களாகக் கருதப்பட்டவை அனைத்தும் இப்போது அவர்களது உரிமைகள் ஆகிவிட்டன.

டன் ஒன்றுக்கு 7000 ரூபாய் சந்தை மதிப்பு கொண்ட இரும்புத் தாதுவடை டன் 27 ரூபாய்க்கு சூரங்க முதலாளிகளுக்கு விற்பனை செய்கிறது அரசு. இதனை ஊழல்

4 / 17

Written by தமிழ்நாடு
Thursday, 10 February 2011 20:40 -

வல்லரசாவது உறுதி எனப் பது பாலவமே சித்திரிக் கப்படுகிறது.

ஐந்தாம் பகுதி - ஐந்தாம் பகுதி!

தனியார் மயம் எனப் பது இந்தியாவை வல்லரசாக் குவதற் காக மனம்மோகன் , அலுவாலியா, சிதம் பரம் முதலான பொருளாதார மதேகைகள் இராப் பகலாகக் கண் விழித்து ஆராய்ந்து கண்டபிடித்த கொள்கை அல்ல.

முன்பு இந்தியாவிலும் வேறு பல நாடுகளிலும் அரசுத் துறை ஏற்படுத்தப்பட்டதற்கும், தொலைபேசி, மின்சாரம், ரயில்வே, சூரங்கங்கள், துறைமுகங்கள் போன்ற கநே திரமான துறைகளிலிருந்து முதலாளிகள் விலக்கி வகை கப்பட்டிருந்ததற்கும் குறிப்பான காரணங்கள் உண்டு. இத்தகைய துறைகளை நிர்மாணம் செய்வதற்குத் தேவைப்படும் மலதனம் அதிகம், இலாபம் குறைவு என்ற காரணத்தினால் முதலாளிகளே இவற்றை அரசின் தலையில் கட்டி விட்டு, அந்தச் சேவைகளை மட்டும் சலுகை விலையில் அனுபவித்தனர். மேலும், இத்தகைய உயிர்நாடியான துறைகளை முதலாளிகளின் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் விடுவதனால் ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களாகக் காட்டித்தான், அரசு இத்துறைகளைத் தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தது.

இத்தகைய துறைகளைத் தனியாருக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் விற்பது என்று முந்தைய கொள்கையைத் தலக்கீழாக மாற்றிய போது, இதனால் நாட்டின் தற்சார்புக்கும் இறையாண்மையைக் கும் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளைச் சீர்தரக்கிப் பார்த்து இந்தக் கொள்கை மாற்றத்துக்கு எந்தக் கட்சியும் விளக்கமளிக்கவில்லை. ஏனென்றால், தனியார் மயம், தாராளமயம், உலகமயம் என்ற இக்கொள்கை டில்லியில் உருவாக் கப்பட்டதல்ல; அது வாஷிங்டனில் உருவாக் கப்பட்டது.

அது, அமெரிக்காவின் தலமையிலான உலக வங்கி, உலக வர்த்தகக் கழகம் முதலான நிறுவனங்கள், பன்னாட்டு நிதிமலதனத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப உருவாக்கிய கொள்கை. இந்தியா போன்ற நாடுகளின் மீது அவர்களால் விதிக்கப்பட்ட ஆணை. பிரதமர் நாற்காலியில் மனம்மோகனுக்குப் பதிலாக சேட்பட்டி முதலையா அமர்ந்திருந்தாலும் அமலாகியிருக்கக்கூடிய கொள்கை இதுதான். வல்லரசுக் கனவில் மிதக்கும் இந்தியாவின் பிரதமர் முதல், சின்னஞ்சிறு ஆப்பிரிக்க நாட்டை ஆளுகின்ற யாரோ ஒரு பழங்குடியித ப்பிரபு வரையிலான அனைவரின் தலையிலும் அணிவிக்கப்பட்டிருக்கும் தொப்பி அது. அத்தொப்பிக்கு ஏற்ப தலையைச் செதுக்குவதும், தனியார் மயம் என்ற கார்ப்பரேட் பகற்கொள்ளைக்கு ஆதரவாக மக்கள் மத்தியில் பொதுக் கருத்தை உருவாக்குவதும் தான், ஓட்டுக் கட்சிகளுக்கும் ஊடகங்களுக்கும் ஏகாதிபத்தியங்கள் ஒதுக்கியிருக்கும் பணி. எனவே, ஏகாதிபத்திய பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மென்று துப்பியதைத் தின்று எடுக்கும் வாந்திதான், தனியார் மயத்துக்கு ஆதரவாக மனம்மோகன்

Written by தமிழ்நாடு
Thursday, 10 February 2011 20:40 -

சிங் முதலாளிகள் தயாரித்துப் பரிமாறும் வாதங்கள்.

சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், பொதுத் துறை நிறுவனங்களதைத் தனியார் மயமாக்கத் தொடங்குவதற்கு முன், அரசும் ஆளும் வர்க்கங்களும் முன்வந்த வாதங்களை இங்கே நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். 'நட்டம் வரும் பொதுத் துறைகளை மட்டுக் கொடுத்து நிறுத்துவதால் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்றும், அதனால் அவற்றை மட்டும் தனியாருக்கு விற்கப் போவதாகவும்' சொல்லித் தான் தனியார் மயத்தைத் துவக்கத்தில் நியாயப்படுத்தியது அரசு. ஆனால், அரசின் புள்ளிவிவரங்களின் படியே 1992-98 காலத்தில் பொதுத் துறையின் இலாப விகிதம் 20.9% ஆகவும், தனியார் துறையின் இலாப விகிதம் 14.7% ஆகவும் இருந்தது. 1997-98 இல் அரசுத் துறையின் இலாப விகிதம் 26.9%. தனியார் துறையின் இலாபம் 2.5%.

இந்தப் புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் புதைத்து விட்டு, அரசுத் துறைகள் நட்டத்தில் நடப்பதாகப் பொய் பிரச்சாரம் செய்து, நாட்டை ஏமாற்றித் தான் அன்றைய நிதி மந்திரியாக இருந்த மன்மோகன் சிங் முதல் பா.ஜ.க. ஆட்சியில் தனியார் மயமாக்கலுக்கான அமச்சராக நியமிக்கப்பட்ட அருண் ஷோரி வரையிலான எல்லா யோக்கிய சிகாமணிகளும் தனியார் மயத்தை நியாயப்படுத்தினர்.

முதன் முதலாக 1991-92 – இல் (மன்மோகன் நிதியமைச்சராக இருந்தபோது) விற்கப்பட்ட பொதுத் துறைப் பங்குகள் அனைத்தும் சந்தை விலையை விடக் குறைவான விலைக்குத் தனியார் முதலாளிகளுக்கு விற்கப்பட்டதால், இந்த விற்பனையை ஒரு 'மோசடி' என்று அன்றைய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளரின் அறிக்கை குற்றம் சாட்டியிருக்கிறது. பொதுத் துறைப் பங்கு விற்பனை குறித்த கணக்குத் தணிக்கையாளரின் 20 ஆண்டு அறிக்கைகளைத் தொகுத்தால், ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பட்ட இந்த மோசடியின் மொத்தத் தொகை பல இலட்சம் கோடிகளாக இருக்கும்.

இலாபத்தில் நடக்கும் பொதுத் துறை நிறுவனங்களை விற்பனால், அந்த அயோக்கியத்தனத்தை மக்கள் மத்தியில் நியாயப்படுத்துவது கடினம் என்பதால், அத்தகைய நிறுவனங்களின் உபரியை உறிஞ்சிக் கொள்வதன் மூலம் அவற்றை நட்டத்தில் தள்ளும் சதிகளில் அரசு இறங்கியது. விற்கப்படும் பொதுத் துறை நிறுவனங்களின் மதிப்பை நிர்ணயம் செய்யவும், விற்பனையை நியாயப்படுத்தும் வகையில் நடடக் கணக்கு காட்டவும் மெக்கின்சி, பிரைஸ் வாட்டர் கிப்பர்ஸ் போன்ற உலக வங்கியால் சிபாரிசு செய்யப்படும் ஆலோசனை நிறுவனங்கள் அரசால் அமர்த்திக் கொள்ளப்பட்டன. இந்துஸ்தான் லீ வருக்கு மாடர்ன் ஃபுட்ஸ் பங்குகளும், ஸ்டிரெல்டைக்கு பால்கோவின் பங்குகளும், டாடாவுக்கு வி.எஸ்.என்.எல். நிறுவனத்தின் பங்குகளும் அபிமாட்டு விலைக்கு விற்கப்பட்டன. வாங்கிய மறுகணமே இந்நிறுவனங்களின் சில சொத்துக்களை மட்டுமே விற்ப்போட மூதலுக்கு மலே அவர்கள் காசு எடுத்து விட்டார்கள்.

இன்று, “2-ஜி அலகைக் கற்றை உரிமங்களாகக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, அதிக விலைக்கு விற்பனைக் கொள்ளையடிக் க சில நிறுவனங்களுக்கு உதவினார்” எனப் பதூதான் ராசா மீது கட்டுப்பாட்டும் குற்றச்சாட்டும். ஆனால், இந்த ‘ராசா தந்திரம்’தான் எல்லாப் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் விற்பனையிலும் நடந்திருக்கிறது. சில நேரம் கோடிகளாகக் குப்பைப் பொதுத்துறை பங்குகளை வாங்கி, கம்பெனியின் நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு, அதன் மலம் பல ஆயிரம் கோடி மதிப்புள்ள அந் நிறுவனங்களின் சொத்துக்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கும், விற்பனைக் காசு பார்ப்பதற்கும் ஏற்ற ‘கொள்கையை’ வகுத்துத் தருவதற்காகவே ‘பிஸி இன்வெஸ்ட்மென்ட் கமிட்டி’ என்றொரு கமிட்டி (அதாவது பொதுத்துறை முதலீடுகளை விற்பனாக்கான கமிட்டி) நரசிம்ம ராவ் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கொள்கையை வகுத்துத் தந்த கோமான், ரங்கராஜன் என்பவரின் பெயரால் அது ரங்கராஜன் கமிட்டி என்று அழைக்கப்பட்டது.

இந்தியாவின் அந்நியக் கடன்களை அடைப்பது, உலக வங்கியின் ஆணைப்படி பொதுத்துறையைத் தனியார் மயமாக்குவது என்ற இரண்டு நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கான ஒரு குறுக்கு வழியை இவர் முன் வைத்தார். சர்வதேசக் கடன் நிறுவனங்களிடம் இந்திய அரசு வாங்கிய கடன்களுக்கு ஈடாக, பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளை அவர்களுக்கு விற்பனை செய்து அதை யோசனை. சில ஆயிரம் கோடி மதிப்புள்ள பங்குகளை வாங்குவதன் மலம் பல இலட்சம் கோடி பெறுமானமுள்ள பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் ஆலகையையும் சொத்துக்களையும் அந்நிய நிறுவனங்கள் கைப்பற்றிக் கொள்ள முடிந்தது என்பதே இந்த யோசனையின் விளைவு. (இப்பேர்ப்பட்ட அரிய யோசனையை வழங்கிய அந்த ரங்கராஜன் தான் இன்று பிரதமர் மன்மோகன் சிங்கின் முதன்மை பொருளாதார ஆலோசகர்!)

பிறகு வந்த பா.ஜ.க. ஆட்சி பொதுத்துறை தொழில்களை விற்பனாக்கு ஒரு அமைச்சரையே நியமித்தது. பிஸி இன்வெஸ்ட்மென்ட் துறை என்றழைக்கப்பட்ட இந்த அமைச்சு துறையின் அமைச்சராக இருந்தவர் அருண் ஷோரி. 1999 முதல் 2003 வரை அருண் ஷோரியின் அமைச்சுக்குச் செயலராகவும், 2004 முதல் 2006 வரை தொலைபேசி ஒழுங்குமுறை ஆணையத்தின் தலைவராகவும் இருந்து ‘கொள்கைப் பராமுக’ பொதுத்துறையை முதலாளிகளுக்கு உடமையாக்கிய ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியின் பெயர் பிரதீப் பஜோல். பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர் 2007-இல் இவர் நீராடியாவிடம் விலைக்குச் சேர்ந்து, 2-ஜி அலகைக் கற்றைகளை டாடாவைக் குச்சுக் காய விலையில் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார். இப்போது சி.பி.ஐ. அவரைத் துருவித் துருவி விசாரிக்கிறதாம். பஜோல் என்ன பதில் சொல்வார்? “1999 முதல் 2006 வரை அரசு அதிகாரி என்ற முறையில் நான் தனியார் மயக் கொள்கை வழி நடந்தேன். ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் கொண்ட கொள்கையிலிருந்து மாறாமல் தனிப்பட்ட முறையில் அதனை அமல்படுத்தினேன்” என்று தனது வரலாற்றுக்கு அவர் சீர்பிரித்து இலக்கணம் கட்டுக்கட்டும். ஓய்வு பெற்றபின் அவர் நீராடியாவின் நிறுவனத்தில் மட்டும் பணியாற்றவில்லை; நெஸ்லே, ஐ.வி.கே. பவர்ஸ் அண்டு இன்ப்ளாஸ்ட்ரிக்ஸ், பட்னி கம்ப்யூட்டர் சிஸ்டம்ஸ் போன்ற நிறுவனங்களிலும் அவர் பதவி வகிக்கிறார்.

பொதுத் துறை விற்பனைகளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்த முறை குறித்து அவரிடம் சி.பி.ஐ. கேட்குமானால், அந்த சபைத் தீர்த்துக் கொடுத்தவர் ரங்கராஜன்தான் என்று அவர் வாக்குமலம் தருவார்; ரங்கராஜனைக் கேட்டால் தனது பொருளாதார ஞானகூர் என்று மனமோகன் சிங்கை அடையாளம் காட்டுவார்; மனமோகன் சிங்கோ “நான் ஐ.எம்.எஃப். - க்குப் பிறந்தவன் என்ற உண்மையை எந்தக் கமிட்டியின் முன்னாலும் சொல்லத் தயார். இதைத் தவிர என்னிடம் மறைப்பதற்கு ஏதுமில்லை” என்று பதிலளிக்கக்கூடும்.

நேற்று தொலைபேசி ஒழுங்குமுறை ஆணையத்தின் தலைவராக இருந்த பிஜால், இன்று நெஸ்லே என்ற ஏகாதிபத்திய தொழில் நிறுவனத்தின் இயக்குநர். நேற்று ஐ.எம்.எஃப். என்ற ஏகாதிபத்திய கந்து வட்டி நிறுவனத்தின் அதிகாரியாக இருந்த மனமோகன் சிங், இன்று பிரதமர். இரண்டுக்கும் என்ன வேறுபாடு? தனியார் மயத்துக்கும் ஊழல் மயத்துக்கும் என்ன வேறுபாடோ அதே வேறுபாட்தான்! ஒழுக்கச் சீலர் மனமோகனுக்கும் அயோக்கியன் பிஜாலுக்கும் என்ன வேறுபாடு? சங்கிலியதைத் திருடுவதற்காக பண்ணின் கழுத்தை மட்டும் அறுக்கும் ‘நல்லவனுக்கும்’, கற்பழித்துவிட்டு அதன்பின் கழுத்தை அறுக்கும் ‘அயோக்கியனுக்கும்’ உள்ள வேறுபாடு!

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் பகுதி - கவிதைகள் - கவிதைகள் - கவிதைகள் ?

2-ஜி அலகைக் கற்றகைளைச் சரியான விலைக்கு விற்ப்பதால் அரசுக்கு கிடத்தைத் திருக்கக் கூடிய வருவாய் 1,76,000 கோடி ரூபாய் என்று அனுமானமாகக் கூறுகிறது, தலைமைக் கணக்காளரின் அறிக்கை. வருவாய் இழப்பு 30,000 கோடி ரூபாய்தான் இருக்கும் என்பது அருண் ஷோரியின் அனுமானம். இத்தகைய அனுமானங்கள் எதற்கும் இடம் வகைகாமல் கடந்த புத்தாண்டுகளுக்கும் மலோக ஆண்டொன்றுக்கு 3 இலட்சம் கோடி முதல் 5 இலட்சம் கோடி ரூபாய் வரையில் புதிது புதிதான நேர்முக வரித் தள்ளுபடிகள், ஓவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் தரக் கூடிய முதலாளிகளுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வரி வருவாய் பற்றாக்குறை என்று காரணம் சொல்லி, விவசாயிகளுக்கான மானியங்கள் வெட்டப்பட்டு அவர்கள் தற்கொலைக்குத் தள்ளப்படுவதையும், அதே நேரத்தில் முதலாளிகளுக்கு ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படும் இத்தகைய வரித் தள்ளுபடிகளையும் அம்பலப்படுத்திப் பத்திரிகையாளர் சாய்நாத் பல கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார்.

“வரிகளை எந்த அளவு குறைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமாக முதலாளிகள் அனைவரும் வரியைச் செலுத்துவார்கள்; எனவே அரசின் வரி வருவாயைக்

9 / 17

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 10 February 2011 20:40 -

படையலாகவும், தனியார் மயக் 'கொள்கை வழியில்' தசே முன்னேற்றம் கருதி எடுக்கப்பட்ட முடிவாகவோ விளக்கப்பட்டிருக்கும்.

“பா.ஜ.க ஆட்சிக்காலத்தில் நடத்தப்பட்ட அலகைக் கற்றை விற்பனையால் 1.43 இலட்சம் கோடி இழப்பு” என்று ஒரு குண்டை தற்போது அமைச்சர் கபில் சிபல் வீ சியிருக்கிறார். இந்தத் தொகை மொத்தமும் தேசிய நலனுக்கு படக்கப்பட்ட பொங்கல்தானா, அல்லது தம்பி தயாநிதியும், அண்ணன் அருண் ஷோரியும் இதில் கொஞ்சம் வழித்து நக்கியிருப்பார்களா? தரகு முதலாளிகளாக கிடையே சமாதான உடன்படிக்கை எதுவும் ஏற்படாமல் யுத்தம் நீடித்தால், மலேயம் பல உண்மை கசியக்கூடும்.

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்! ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்!!

‘ராசா ஊழல்’ என்று சித்தரிக்கப்பட்டும் இந்த அலகைக் கற்றை ஊழலுக்குள் கையை விட்டால், அந்தப் பெருச்சாளிப் பொந்து அரண்மனை முழுவதற்கும் நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது. ராசாவிடம் அலகைக் கற்றை உரிமத்தை வாங்கியிருக்கும் நிறுவனங்கள், அரசு வங்கிகளிடமே ஒரு இலட்சம் கோடி ரூபாயைக் கடனாக வாங்கி, அரசுக்குப் பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதனைக் கேள்விப்பட்டதும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகள் அதிருந்து விட்டார்கள். பொதுத்துறை நிறுவனங்களை வளைத்துப் போடும் இந்தியத் தரகு முதலாளிகள், எந்தக் காலத்திலும் தம்கைக் காசைப் போட்டு அவற்றை வாங்கியதில்லை என்ற உண்மை, ‘கற்றறிந்த’ நீதிபதிகளுக்குத் தெரியாது போலும்! அரசு வங்கிகள்தான் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து இருக்கின்றன. மருத்துவத்துக்கும் மக்கள் நலத் திட்டங்களுக்கும் செலவிட அரசாங்கத்திடம் பணமில்லையென்பதால்தான் பொதுத்துறைப் பங்குகளை விற்க வண்பியிருப்பதாகச் சொல்லி தனியார் மயத்தை நியாயப்படுத்துகின்றனர், அன்று நிதியமைச்சராக இருந்த சிதம்பரம். முதலாளிகளோ அதே நிதியமைச்சரின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் அரசு வங்கிகளின் கையை வெட்டி அரசுக்கே சேர்ப்பதைத் தடுக்க கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இது சிதம்பரம் அறியாத இரகசியமல்ல. மக்களுக்கு மட்டும் தான் இதெல்லாம் சிதம்பர இரகசியம்.

தனியார் மய-தாராளமயக் கொள்கைகளின் கீழ் நடப்பெறும் ஊழல்களும் மோசடிகளும், “ஸ்பெக்ட்ரம் ஊழல், வீட்டுக்கடன் ஊழல், கதேன் பரகே ஊழல்” என்று வவ்வறே பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டாலும், அவை அனைத்தும் ஒரு தாய்ப்பிள்ளைகளே. அலகைக் கற்றை ஊழலிலிருந்து ஒரு கிளை வலப்புறம் பிரிந்து வீட்டுக் கடன் ஊழலுடன் இணைகிறது. அங்கிருந்து அது இடப்புறம் திரும்பி அரசு வங்கியுடன் போய் இணைகிறது. அரசு வங்கியிலிருந்து பிரியும் பைபாஸ் சாலையே ஸ்பெக்ட்ரம் நெடுஞ்சாலையில் சங்கமிக்கிறது.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 10 February 2011 20:40 -

வீட்டுக் கடன் ஊழலில் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும் பி.பி.ரியால்டீஸ் என்ற நிறுவனம், அலகைக் குற்றம் ஊழலில் ஈடுபட்டிருக்கும் எபிசாலட் பி.பி. என்ற நிறுவனத்தின் கணிசமான பங்குகளை வதைத் திருக்கிறதாம். அதாவது, இல்லாத வீட்டை அடமானம் வைத்து அரசு வங்கியில் வீட்டுக் கடன் வாங்கிய பி.பி.ரியால்டீஸ் நிறுவனம், கடன் வாங்கிய பணத்தை வதைத்து, தொலைபேசிச் சேவையே நடத்தாத 'தொலைத்தொடர்புக் கம்பனியான' எபிசாலட் பி.பி. என்ற தனது பிணாமி நிறுவனத்தின் பெயரில் அலகைக் குற்றம் உரிமத்தை விலகைக்கு வாங்குகிறது. அந்த லைசன்ஸ் காகிதத்தை அடமானம் வைத்து மீண்டும் வங்கியில் கடன் வாங்குகிறது. பிறகு அந்த உரிமத்தை வங்கியிலிருந்து மீட்டு, அதனை 4 மடங்கு விலகைக்கு விற்று சில ஆயிரம் கோடிகளையும் சூரூட்டிகிறது.

அலகைக் குற்றம் உரிமத்தை வாங்கி வதைத் திருக்கும் பிணாமி 'உப்புமா' கம்பனிகள் இழப்பதற்கு ஏதுமற்றவர்கள். உரிமத்தை ரத்து செய்தால் திவாலாகப்போவதும் அவர்களல்ல, உரிமக் காகிதத்தை அடமானம் வாங்கிக் கொண்டு ஒரு லட்சம் கோடி கடன் கொடுத்து திருக்கும் தசேயம்மமாகப் பட்ட வங்கிகளே. எனவதோன், இவர்களைய உரிமத்தை ரத்து செய்வது தசேய நலனுக்கு உகந்ததல்ல என்று முடிவு செய்துவிட்டார், அமைச்சர் கபில் சிபல்.

விவசாயிகளுக்கும், சிறு தொழில்களுக்கும் கடன் கொடுக்க ஆயிரம் நிபந்தனை விதிக்கும் அரசாங்கத்தின் வங்கிகள்தான், இந்தச் சப்தாடிகளுக்கும் கடனை வாரி வழங்கியிருக்கின்றன. தனியார் மய - தாராளமயக் கொள்கைகள் அமலாகத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து நடப்பெற்ற ஹர்சத் மதேதா, யு.பி.ஐ., போலிப் பத்திர ஊழல் என்பன போன்ற எல்லா மோசடிகளுக்கும் மலதனம் தந்து, அவற்றை பிரம்மாண்டமான ஊழல் காவியமாகப் படகைக் உதவியவன அரசு வங்கிகளே. இப்படிப்பட்ட கடன் வழங்கும் கொள்கையைப் பின்பற்றும்படி அரசு வங்கிகளுக்கு உத்தரவிடும்படி அரசுதான். முதலாளிகளின் வாராக கடன் தொகையைச் சூமார் ஒரு இலட்சம் கோடி அளவாகக் உயர்த்தியதும் இதே தனியார் மய, தாராளமயக் கொள்கைகள் தான்.

ஐந்தாவது பத்திரிகை அமைச்சர் அலுவலகம்? ஐந்தாவது பத்திரிகை அமைச்சர் அலுவலகம்!!

ஸ்பெக்ட்ரம் மோசடிக் காக முன்னாள் அமைச்சர் ராசா முதல் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்கள் வரை அனைவரின் வீடுகளையும் தடேச் செல்கிறது சி.பி.ஐ. ஆனால், ஸ்பெக்ட்ரம் பணத்தை விழங்கிச் செறித்த டாடா, மித்தல், அம்பானி போன்றோரை தடேச் சென்று சந்தித்து, புதிய தொலைத்தொடர்புக் கொள்கையை வகுப்பதற்கு அவர்களிடமே ஆலோசனை கேட்கிறார், அமைச்சர் கபில் சிபல். இதுவும் பா.ஜ.க. அரசு ஏற்கெனவே போட்ட பாட்டின் ரீமிக்ஸ்தான். அரசு வங்கிகளிடம் கடன் வாங்கி ஏப்பம் விட்ட முதலாளிகளைத் தண்டிப்பதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்றப் போவதாக 2003 - இல் சொன்னார் வாஜ்பாயி. இந்தச் சட்டத்துக்கான முன் வரைவதைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பு, ரயா, பிரல்லா, ராஜீவ் சந்திரசேகர் முதலான தரகு முதலாளிகள் அடங்கிய கமிட்டியிடம்

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 10 February 2011 20:40 -

ஓப்படகைக் கப்பல்து. அன்றைய தினையில் அரசு வங்கிகளுக்கு ரூபாய் வதைத் திருந்த கடன் பாக் 1577 கோடி, பிரீலா 212 கோடி, சந்திரசேகர் 56 கோடி. இதுதான் அந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்களின் தகவல்!

திருடர்களுக்குக் கடனை வாரிவழங்குமாறு வங்கிகளுக்கு அரசு கொடுத்த வழிகாட்டுதலாகட்டும், திருடர்களைத் தண்டிப்பதற்கான 'சட்ட முன்வரவினை' தயாரிக்கும் பொறுப்பைத் திருடர்கள் கமிட்டியிடமே ஒப்படைத்ததாகட்டும்; இவையெல்லாம் சிதம்பரமும், யஷ்வந்த் சின்காவும், வாஜ்பாயியும் மறைக்கொண்ட கொள்கை முடிவுகள் தான். 'முதலில் வந்தவர்களுக்கு முதலில்' என்று அலகைக் கற்றையை வாரி வழங்கியதும் கூட 'கொள்கை முடிவு' என்றதான் ராசா சொல்கிறார். மறைக்கிறிய எடுத்துக்காட்டுகளில் 'கொள்கை' முடியும் இடம் எது – 'ஊழல்' தொடங்கும் இடம் எது? இதனை எவ்வாறு கண்டறிவது?

தனியார் மயத்தின் மும்மீர்த்திகளில் ஒருவரான மான்டேக்சிங் அலுவாலியா இதற்கான விடையைச் சீசுமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். "40,000 கோடி வீட்டுக்கடன் ஊழலை, 'ஊழல்' என்று அழைப்பது தவறு. அது வழக்கமான இலஞ்சம் மட்டுமே" என்று விளக்கியிருக்கிறார். நமக்குத் தெரிந்த இலஞ்சங்களான பிராபிக் போலீஸ் லஞ்சம், தாலுக்கா ஆபீஸ் லஞ்சம், ஆர்.பி.ஓ. ஆபீஸ் லஞ்சம் போன்றவை மீண்டும் நான்கு பச்சியங்களாகத் தாண்டியதில்லை. நாடு வல்லரசாகி வரும் காரணத்தினாலும், கோடீசுவரர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிவரும் காரணத்தினாலும் இலஞ்சத்தின் இலக்கணம் தற்போது மாறியிருக்கக் கூடும். எத்தனை பச்சியங்கள் வரையில் 'இலஞ்சம்', எத்தனை பச்சியங்களுக்குப் பின் 'ஊழல்', எத்தனை பச்சியங்களுக்கு மலே 'கொள்கை' என்பது குறித்து நாடாளுமன்ற விவாதம் ஒன்றை நடத்தி, தசீய பொதுக்கருத்தை எட்டினால் மட்டுமே, ஊழல் விவாதங்களினால் சர்வதேச அரங்கில் களங்கப்பட்டிருக்கும் தசீய கவரவத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் போலும்!

ஐந்தாவது பத்திரிகை கட்டுரை! ஐந்தாவது பத்திரிகை கட்டுரை!!

அலகைக் கற்றைகளாக இருக்கட்டும், ஆலகைகள், சூரங்கங்கள், காட்கள், விளைநிலங்களாக இருக்கட்டும்; அனைத்தையும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் தடையற்ற கொள்ளைக்குத் திறந்து விடுவதுதான் தனியார் மயம் என்ற கொள்கை. காசை வாங்கிக் கொண்டோ, கதவதைத் திறந்து விடக் காத் திருப்போரிடம் டாடா – அம்பானிகளின் சார்பில் ராடியா பசேசுவரத்தையே நடத்துவார். ராடியாக்களுடன் பசே மறுக்கும் மாவோயிஸ்டுகள், பழங்குடி மக்கள் போன்றோரிடம் டாடாவின் சார்பில் இந்தியத் துணை இராணுவப்படை பசேகிறது.

ராடியா ஒரு அதிகாரத் தரகர் என்பதால் அவர் நடத்திய பரேங்கள் ஊழல் என்றும் முறைகேடு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இதே நோக்கத்தை நிறைவு செய்யும்

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 10 February 2011 20:40 -

வகையில் ரங்கராஜன் கமிட்டி கொடுத்த அறிக்கையை யோ, சட்டிஸ்காரில் துணை இராணுவப் படகை நடத்தும் காட்டுவடையையோ ஊழல் என்று யாரும் அழைப்பதில்லை.

ஒரு கொள்கைக் குரிய கவரவத் துடன் அழைக்கப்படுகின்ற 'தனியார் மயம்' என்பதும் கட்ட தரகம் முதலாளிகளும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் தீ வடிக் கொள்ளைதான். தீ வடிக் கொள்ளையர்களைத் தமது நாயகர்களாக எந்த சமீகமும் கொண்டாடியதில்லை. ஆனால் டாடா, அம்பானி, மித்தல் போன்றவர்கள் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். "பில் கேட்ஸை மூந்தி முதலிடத்தைப் பிடித்துவிடுவார் முகேஷ் அம்பானி" என்ற செய்தி, இந்தியா வல்லரசாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற நற்செய்தியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மக்களின் காதில் ஓதப்படுகிறது.

"இந்திய முதலாளிகளின் தொழில் முனைப்பைத் தனியார் மயக் கொள்கை கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கிறது" என்று போற்றப்படுகிறது. அதே கொள்கைதான் பில்லியில் ராபியாவையும் சட்டி ஸ்கரில் சல்வாஜுமையும் கட்டவிழ்த்துவிட்டிருக்கிறது. கொள்ளையர்கள் கட்டவிழ்த்து விடப்படுவதனால் நேரம் விளவை பகற்கொள்ளையே அன்றி முன்னேற்றமல்ல. 200 ஆண்டுகள் இந்தியாவைக் கொள்ளையிட்ட வள்ளையர்களும் கட்ட "இந்தியாவை முன்னேற்றுவதே எங்கள் நோக்கம்" என்றுதான் கூறிக் கொண்டார்கள். 200 ஆண்டுகளில் அவர்கள் அடித்த கொள்ளையை விட, தனியார் மயம் அமலாகத் தொடங்கிய 20 ஆண்டுகளில் இந்தியத் தரகம் முதலாளிகள் அடித்திருக்கும் கொள்ளையும், வளிநாட்டு வங்கிகளில் சேர்த்திருக்கும் பணமும் அதிகம் என்கின்றன ஆய்வுகள்.

ஐஸ்வர்யா கிருஷ்ணா, ஐஸ்வர்யா கிருஷ்ணா :
ஐஸ்வர்யா கிருஷ்ணா கவிதைகள்!!

இவையெதுவும் தம் தொழில் முனைப்பினாலோ, திறமையினாலோ அவர்கள் உருவாக்கிய செல்வம் அல்ல. அமெரிக்காவின் சப் பிரமை மோசடியில் தொடங்கி இந்தியாவின் ஸ்பெக்ட்ரம் மோசடி வரை கார்ப்பரேட் வர்க்கம் நிரூபித்திருக்கும் திறமை என்பது, சப்தாடிகளும் பிப்பாக்கெட் திருடர்களும் கொண்டிருக்கும் திறமையை மட்டும்தான்.

ஐ.பி.எல். என்ற கிரிக்கெட் சப்தாட்டத்தைக் கண்டுபிடித்த லலித் மோடி, "முதன் முதலில் எனது உறவினர்களை வதைத்தே கிரிக்கெட்டை மக்களை ஏலம் எடுக்க வைத்து, கொள்ளை இலாபம் கிடைத்ததாக அவர்களை 'சாட்சியம்' சொல்லவைத்து, அதைக் காட்டியே மற்றவர்களையெல்லாம் கவர்ந்திழுத்தனே" என்று லண்டன் பத்திரிகையொன்றிற்கு பெருமை பொங்கப் பேசிய கொடுத்திருக்கிறார். இதுதானே, நம்மீர் மீண்டுமீட்டைக் காரண மக்களைக் கவர்ந்திழுப்பதற்கு அன்றாடம் செய்து கொண்டிருக்கும் தந்திரம்!

பொதுத் துறை நிறுவனங்களின் சொத்துக்களைச் சிறையாடியதும், வரி விலக்குகளால் கோடி கோடியாக ஆதாயம் அடைந்ததும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இலஞ்சம் கொடுத்து காட்களையும் விளைநிலங்களையும் தம் உடமையாக்கிக் கொண்டதும் தான் இவர்களது சொத்து மதிப்புகள் குறுகிய காலத்தில் பன்மடங்கு உயர்ந்ததற்குக் காரணம். 1667 கோடிக்கு ராசாவிடம் அலகைக் கற்றை உரிமத்தை வாங்கி, அதில் 28 சதவீதத்தையே (சுமார் 400 கோடி மதிப்பு) 13,000 கோடி ரூபாய்க்கு டோக்கோமோ நிறுவனத்துக்கு விற்ப்பை செய்து விற்றிருக்கிறார் டாடா.

ஐந்தாவது பத்திரிகைச் சட்டம், ஐந்தாவது பத்திரிகைச் சட்டம், ஐந்தாவது பத்திரிகைச் சட்டம், ஐந்தாவது பத்திரிகைச் சட்டம், ஐந்தாவது பத்திரிகைச் சட்டம் ?

தொழில் – வர்த்தகத் துறைகளில் நிலவும் அரசுத் தலையீடுகள் தான் ஊழலுக்கு அடிப்படையாகின்றன, அவற்றையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு, அரசு நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் வெளிப்படத்தன்மையைக் (transparency) கொண்டுவருவதன் மூலம் தான் ஊழலை ஒழிக்க முடியும் என்றும் அவ்வப்போது பச்சி வரும் இந்த கார்ப்பரேட் யோக்கிய சிகாமணிகள் தான், அரசாங்கத்துடன் தாங்கள் போட்டாக்கொள்ளும் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்களை (MoUs) மட்டும் அரசாங்க இரகசியமாகப் பிணைச் சொல்கிறார்கள். தமிழக அரசு நோக்கியாவாக்கு வழங்கியுள்ள சலுகைகள் நோக்கியா நிறுவனம் போட்டிருக்கும் மூலதனத்தை விட அதிகம் என்ற உண்மையும், குஜராத் தில் நானோ கார்டுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சலுகை காரின் உற்பத்திச் செலவுகளை இணையானது என்ற உண்மையும் தோண்டித் துருவி வெளியே எடுக்கப்பட்ட பின்னர் தானே தெரியவந்தது! தனியார் துறை – அரசுத் துறை கட்டடம் என்ற பெயரில் சாலகைகள், உள்கட்டமானங்கள் ஆகியவற்றில் போடப்படும் ஒப்பந்தங்கள், கனிமவளங்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்படும் விலகைகள் ஆகியவையெல்லாம் அரசாங்க இரகசியங்களாக மறைக்கச் சொல்கிறார்கள் கார்ப்பரேட் முதலாளிகள். இந்தத் தடையே ஊழலா, அல்லது இத்தகைய தடையின் பின்னால் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் நடத்தும் தரக வலைகள் மட்டும் தான் ஊழலா, எது முதற்பெரும் ஊழல் என்பதே கேள்வி.

“கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அபிவிருத்திக்கும் கொள்ளை மக்களுக்குத் தெரியாத இரகசியமாக இருக்க வேண்டும். அந்தக் கொள்ளையை அவர்களுக்குப் பங்கு பிரித்துக் கொள்வது மட்டும் கொள்ளையர்களுக்குக்கிடையே வெளிப்படையாக இருக்க வேண்டும்” என்பதுதான் அவர்கள் கோருகின்ற வெளிப்படத்தன்மை (transparency).

‘அரசின் தலையீடுகளை அகற்றுதல்’ என்ற அவர்களுடைய தாராளமயக் கோரிக்கையின் உட்பொருள், ‘கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் முறைகேடுகளைக் கட்டுப்படுத்துதல்’ வகையிலான அரசின் தலையீடுகளை நீக்கவேண்டும் (deregulation) என்பது

15 / 17

16 / 17

ஐந்தாண்டுகளாக ஐந்தாண்டுகளாக ஐந்தாண்டுகளாக! ஐந்தாண்டுகளாக ஐந்தாண்டுகளாக ஐந்தாண்டுகளாக!!

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 10 February 2011 20:40 -

- ஐந்தாண்டுகளாக, ஐந்தாண்டுகளாக, ஐந்தாண்டுகளாக-2011
